

[Arentoft.]

medlemmer om, at de skulle tage et andet standpunkt end det, man har låst sig fast på på et eller andet tidspunkt.

Men det kunne nu nok i denne forbindelse være interessant at se, hvad der er sket med dette lovforslag gennem de 15 måneder, siden det blev fremsat første gang af handelsministeren i venstre-regeringen, hr. Nyboe Andersen. Det var i november 1974, de hektiske dage, og onde tunger siger, at den daværende handelsminister måske ikke helt overskuede konsekvenserne af sit lovforslag. Så blev valget udskrevet den 5. december 1974, og dermed blev lovforslaget fejlet af bordet. Så genfremsatte den nuværende handelsminister det i foråret 1975, og selvfølgelig, når det var et venstreforslag, og socialdemokratiet gik ind for det, var der flertal i forvejen, og så kunne alle andre sprælle og regere lige så tosset, de ville, der var et flertal for det.

Men sådan gik det ikke, for under udvalgsbehandlingen var det ligesom venstre begyndte at slå sig i tøjret, og det lykkedes at få betænkningssagens udsat. Så blev det yderligere genfremsat for anden gang her i oktober 1975, og skal der endelig siges noget pænt om det lovforslag, så er der dog enkelte ting, der er blevet pyntet på, men det er et skrækkeligt forslag alligevel.

Hr. Lennart Larson brugte udtrykket »at andelselskaberne vil selv«, og her vil jeg da netop sige, at en af de ting, vi slet ikke forstår ved venstrefolkene, er, at de svigter et af deres virkelige bannermærker, nemlig andelsbevægelsen. At I overhovedet kan få jer selv til at svigte det, kan vi ikke forstå.

Til handelsministeren vil jeg gerne sige, at han virker jo meget tillidvækkende og også selvsikker, men jeg vil da gerne spørge handelsministeren, om han også i sin selvsikkerhed har helt hold i finansudvalget, når man nu helt tilbage til januar måned har kunnet læse annoncer i Jyllands-Posten og i Berlingske Tidende, hvor der bl. a. står:

»En ingeniør søges, der skal varetage opgaver vedrørende elsektoren. Arbejdet vedrører især udbygnings-, investerings- og finansieringsforholdene inden for denne sektor.«

Jeg vil da gerne spørge handelsministeren: Hvor mange skal der i grunden ansættes ekstra i handelsministeriet på grund af elforsyningsloven? Og hvor meget vil det nu komme til at koste? Som hr. Ninn-Hansen sagde, vi har ver-

densrekord i offentligt ansatte, og her er altså endnu et eklatant bevis på, at det skal være en af følgevirkningerne af denne grimme lov.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal prøve at tage hensyn til tidspunktet og til formandens ønske om at spare på energien belyningsmæssigt senere på aftenen og derfor nøjes med at trække de væsentligste ting frem til besvarelse.

Jeg skal bekræfte over for hr. Karlskov Jensen, at jeg ikke har nogen planer om at nyfortolke begrebet grænsetvister, og at jeg selvfølgelig heller ikke har nogen planer om at blande mig i allerede trufne afgørelser om grænsetvister truffet hidtil af elrådet.

Jeg skal ganske kort til fru Lone Dybkjær sige, at det er forkert, hvis fru Lone Dybkjær tror, at dette lovforslag er kommet til eksistens, som om der ingen energikrise havde været. Det er kommet til eksistens på baggrund af energikrisen i 1973, og det bygger på en holdning om, at det var signalet til, at samfundet måtte påtage sig et overordnet ansvar.

Jeg skal til hr. Ninn-Hansen, der havde lidt problemer med tidtningen om forskellige lovforslag, henvise til statsministerens åbningstale og kan sige til ham, at principperne i den, datoerne i den, tingen i den, fortsat fastholdes.

Når hr. Ninn-Hansen havde nogle i formen venlige betragtninger om mig og mit forhold til samfundet, men alligevel ikke kunne nære sig for at antyde, at jeg mente noget andet med samfundet, end hr. Ninn-Hansen gør, så vil jeg da godt her understrege, at jeg med samfundet mener borgerne, og at jeg med borgerne og borgernes tarv mener, at vi efter en energikrise i 1973 og med risikoen for energikriser på for os uvelkomne tider, men på tider, som vi ikke i forvejen kender, må påtage os den forpligtelse, som denne lov indeholder, og det står jeg gerne ved som en samfundsgavnlig foranstaltning, som et hensyn, hvor dette lands borgere må have første prioritering fremfor øvrige interesser.

Hr. Gert Petersen skal jeg nøjes med at takke for den del af hans betragtninger, der bekræftede, hvad jeg også mener, at denne lovgivning er et instrument, vi har brug for, og som ikke foregriber energiplaner, hverken foreliggende eller fremtidige.

Så er jeg lidt ked af, at hr. Gert Petersen følte sig foranlediget til at betegne ændringsforslagene ved at nævne, at fremskridtspartiet